

16. ЕФЕКТИВНІСТЬ МАНУАЛЬНОЇ ТА РЕФЛЕКСОТЕРАПІЇ
ПСЕВДОКАРДІАЛГІЙ ПРИ ВЕРТЕБРОГЕННИХ ТА
МІОФАСЦІАЛЬНИХ СИНДРОМАХ

Осадчук Р.В. - студент 4 курсу

(Тернопільський медичний інститут)

Наукові керівники: д.м.н., проф. Єпішин А.В., к.м.н., доц. Бугай Б.Г.

Протягом року нами був обстежений 21 хворий віком від 22 до 73 років, що скаржилися на болі в ділянці серця і верхній лівій половині тіла за типом стенокардитичних. Після верифікації діагнозу на основі клінічного обстеження, загального і біохімічного аналізу крові, ЕКГ, рентгенографії виділили дві групи хворих.

У першій групі (11 хворих, переважно старші 45 років) спостерігалось поєднання ІХС з вертеброгенними та міофасціальними синдромами.

У другій групі мав місце больовий синдром, викликаний лише змінами у хребті та м'язах верхнього плечового поясу та спини (10 хворих, переважно віком до 45 років).

Всім хворим проводились індивідуальні терапевтичні впливи за методикою, що включала постізометричну релаксацію м'язів, масаж, маніпуляції на хребті та рефлексотерапію.

Ефективність лікування, що проводилось, виявилась залежною від ряду чинників: 1) конституційних особливостей опорно-рухового апарату; 2) способу повсякденного життя; 3) типу фізичних навантажень; 4) типу темпераменту; 5) відношення хворого до терапії, що проводилась, причому значимість їх відповідає порядковому номеру.

Найкраще лікуванню піддавалися хворі з нормостенічним і астеничним конституційним типом, що вели активний спосіб життя і мали динамічні навантаження. У них же терапевтичний ефект спостерігався тривалий час після 8-10 сеансів. Найгірші безпосередні результати отримано у хворих з гіперстенічною тілобудовою, що ведуть сидячий спосіб життя і мають статичні фізичні навантаження (ефект настає після 10-15 сеансів).